

č. 1
2023

Školní časopis

ZŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408

Opravdu si cením přátelského klimatu na škole

Módní přehlídka

V baru jsem se z legrace představil jako Čeněk Stýblo

Zimní radovánky

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

vítám Vás u nového vydání našeho časopisu Kalamář.

V úvodu tohoto obsahově rozmanitého čísla nám představí své vize, nápady a první dojmy v nové funkci pan ředitel Ing. Lukáš Machálka, MBA.

V sekci *Kaleidoskop školních událostí* se můžete dočíst hned o dvou turnajích. Žáci znovu soutěžili v basketbalovém klání. Svě postřehy a průběh tohoto turnaje popsal Vojtěch Pešák, který byl jedním z hráčů vítězného týmu. Šachový turnaj byl na naší škole uspořádán poprvé. Ve svém článku nám ho přiblíží Šimon Korček, jenž se stal vítězem. V šestých třídách proběhla beseda o dospívání a pro žáky nadané v zeměpise se konalo školní kolo Zeměpisné olympiády. Děti z družiny si užily módní přehlídku zakončenou diskotékou, která proběhla v prosto- rách školní tělocvičny.

Poprvé jsme si vyzkoušeli udělat rozhovor se známou osobností, a to s youtuberem a podnikatelem Čeněkem Stýblem.

Hlavním tématem tohoto čísla jsou *Zimní radovánky*, protože v tomto ročním období si žáci mohli užít hned několik sportovních aktivit pořádaných školou. Sedmáci se vydali na pět dní trvající lyžařský kurz a následně byl pro ně uspořádán i dvoudenní výcvik na běžkách. Většina tříd v hodinách tělesné výchovy chodila také na místní kluziště, kde se žáci učili a zdokonalovali v jízdě na ledních bruslích.

Obsah

Rozhovor

Opravdu si cením přátelského klimatu na škole..... 3

Kaleidoskop školních událostí

Vyhráli jsme v basketbalu!..... 4

Vánoční šachový turnaj..... 5

Beseda o dospívání..... 5

Zeměpisná olympiáda..... 6

Módní přehlídka..... 6

Rozhovor

V baru jsem se z legrace představil jako Čeněk Stýblo..... 7

Hlavní téma

Zimní radovánky..... 9

Sportovní okénko

Korfbal..... 16

Co je IN

Yo-yo..... 16

Svět zvířat

Závody psích spřežení (mushing)..... 17

Soutěže a kvízy

Souboj titánů..... 17

Recenze

Vánoční kino - Princ Mamánek..... 18

Anime..... 18

Tvorba žáků

Výkresy..... 19

Ve *Sportovním okénku* Vás seznámíme s málo známou hrou, korfbalem. V sekci *Co je in* Vám Jonáš Vavrečka představí blíže hračku yo-yo. Závody psích spřežení bude určitě zajímat milovníky zvířat.

V sekci *Soutěže a kvízy* máme novinku s názvem Souboj titánů. V této vědomostní soutěži proti sobě soupeří vyučující s vybraným žákem.

V předvánočním čase měl celý druhý stupeň příležitost zhlédnout film *Princ Mamánek* a Tadeáš Krejčí ve své recenzi tuto pohádku zhodnotil. Dozvíte se také, co je anime.

V závěru Vám představíme nejzdařilejší výtvarné práce žáků.

Ted' už zbývá se jen pohodlně usadit a vychutnat si četbu tohoto čísla.

Silvie Kuchařová,
šéfredaktorka

Opravdu si cením přátelského klimatu na škole

Nový školní rok přinesl zásadní změnu ve vedení školy. Novým panem ředitelem se stal Ing. Lukáš Machálka, MBA. V tomto rozhovoru se dozvíte, jaké má plány s naší školou, proč se ucházel o místo ředitele a také něco o jeho osobním životě.

Jaké máte vystudované školy?

Shodou okolností jsem chodil na zdejší školu Záhuní. Po základní škole jsem začal studovat na místní průmyslové škole, obor Zpracování informací, je to obor blízký spíše informatice. Po střední škole a maturitě jsem šel na Vysoké učení technické v Brně, kde jsem absolvoval Fakultu elektrotechniky, opět se zaměřením na počítače. Současně jsem si dělal i doplňující pedagogické studium, abych mohl případně učit. Kromě toho samozřejmě spoustu různých kurzů a školení.

Kde jste pracoval předtím, než jste nastoupil na pozici ředitele na naší škole?

Pracoval jsem na Hotelové škole ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde jsem působil jako učitel informatiky, matematiky, někdy i fyziky. Současně jsem při této práci dělal i další věci týkající se například řízení projektů nebo vedení dálkového studia. Zkrátka jsem těch pracovních zkušeností nabyl na této škole více.

Proč jste se ucházel o místo ředitele?

Potřeboval jsem po čtrnácti letech na Hotelové škole nějakou změnu a chtěl jsem se někde dále posunout, poznat nové lidi, nové kolegy a změnit i práci, kterou jsem dělal.

Jaké máte plány se ZŠ Záhuní?

Těch plánů je několik. Mým nejdůležitějším cílem je, aby žáci, kteří vycházejí ze školy, ať už z páté třídy na gymnázium nebo z deváté třídy na střední školy, měli co nejlepší znalosti a dovednosti na rozvíjení se v oborech, které chtějí. Takže opravdu hlavně je pro mě vzdělávání žáků.

Také chci navázat na to, že škola má velmi přátelské klima, že zaměstnanci tady mezi sebou dobře spolupracují a děti se zde, podle mě, cítí dobře. Na škole učím pět hodin týdně, takže mám možnost v některých třídách působit. Opravdu si cením přátelského klimatu, které je na škole a chtěl bych ho určitě udržet. A další cíle, určitě kladu důraz na jazykové vzdělání a pohybové aktivity. Takže v těchto oblastech bych chtěl nadále pokračovat.

Chtěl byste vybudovat něco nového na této škole?

Plánů je hodně. Na podzim se dokončila rekonstrukce školní jídelny. A plány, které se teď řeší, a doufám, že budou do budoucna realizované, tak je rekonstrukce celého

sportovního areálu, což si myslím, že je na dobré cestě. Dalším cílem do budoucna je bývalá školní zahrada. Tam bych chtěl nějaké multifunkční využití pro více směrů, ale samozřejmě jsou to projekty, které vyžadují velké finanční prostředky a k tomu je nutná podpora zřizovatele – vedou se o nich intenzivní jednání. Jedním z dalších projektů je realizace venkovní učebny.

Současně se ve spolupráci s městem Frenštát p. R. řeší oplocení celého areálu školy a kamerový systém.

Překvapilo vás něco na naší škole?

V podstatě mě asi nic úplně nepřekvapilo. Přišel jsem do prostředí, kde jsem téměř nikoho neznal a neměl jsem tady žádné vazby a jsem velmi rád, že tady můžu pracovat.

Co děláte ve svém volném čase?

Svůj volný čas trávím nejvíce na své zahradě. A co se týče jiných aktivit, tak nejvíce mě baví v létě cyklistika, strašně moc rád tady jezdím po kopcích, Pustevny, Velký Javorník, je tady krásné prostředí. A v zimě občas lyžuji.

Jaký předmět vás ve škole nejvíce bavil?

Na základní škole to asi byla matematika. A zrovna, když já jsem byl asi v 7. třídě, začínaly počítače do škol, byla tady vytvořena jedna malá počítačová učebna a já jsem se začal seznamovat s počítačem. Asi to byl impuls, že mě počítače provázejí celým životem.

Umíte vařit? Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Já bych se vrátil k tomu vzdělání, mám i výuční list Kuchař, číšník. Dělal jsem si ho, když jsem pracoval na Hotelové škole, protože byla možnost si kurz dálkově udělat. Jinak vaření je jedna z věcí, která mě strašně baví, vařím i doma a nejraději griluji na zahradě.

Cestujete rád?

Cestuji rád, ale preferuji okolní státy, jako je Slovensko nebo Maďarsko. Spíše se vracím na místa, která znám a nemám potřebu jezdit někde dále. Takže raději navštívím termály, udělám si výlet do hor, například Jeseníků, než bych jel k moři.

Pan ředitel Machálka ve své kanceláři | Foto: Filip Christodoulos, IX.C

Vždycky jsem se však chtěl podívat do Thajska, to byl jeden z mých snů, který jsem si už splnil.

Máte raději čtení knih, nebo preferujete dívání se na filmy?

Rozhoduji se podle nálady. Někdy v zimě, když je škaradé počasí,

tak si vezmu knížku a naopak se zase někdy raději podívám v televizi na film. Nejraději mám detektivky, a to jak v knižní, tak i v televizní podobě.

Splnil jste si už nějaké životní cíle?

Kdybych to měl zhodnotit materiálně,

tak asi ano. Každý člověk řeší, zda má kde bydlet, zda je spokojený tam, kde je, takže materiálně ano. A v osobním životě určitě taky ano.

Adéla Bordovská, IX.C

Silvie Kuchařová, IX.C

Vyhráli jsme v basketbalu!

Basketbalový turnaj na Záhumí pro nás začal 1. prosince 2022 zápasem proti 9.A. Tento zápas jsme pojali jako přátelský a i kluci z 9.A to brali jako pomoc nám, abychom se rozehráli před těžším soupeřem, a to chlapcům z 9.C. Na ten den jsem se těšil celý rok a řádně jsme trénovali. Nastal "Den D" a my jsme byli připraveni. 7. prosince v 13:50 hodin zazněl úvodní hvizd rozhodčího a zápas začal. První polovina zápasu byla velmi vyrovnaná. Spolužák Petr Svoboda pak ale dostal nahrávku a dal koš za tři body. Výsledek zápasu byl 17:15 pro nás a já byl štěstím bez sebe. Jdeme do finále!

V úterý 13. prosince jsme hráli finálový zápas proti 8.C. Utkání bylo vyhraněné od samého začátku kvůli nepříliš přátelským vztahům mezi námi. Pro náš tým to bylo o to těžší, že nám chyběli dva hráči, proto museli nastoupit i další spolužáci ze třídy, kteří s námi netrénovali. Bylo to těžké, ale fandili nám skoro všichni. Vyhráli jsme 20:15 a mně se splnil sen, na tohle už nikdy nezapomenu. Čekal nás totiž poslední zápas, a to proti výběru z řad pedagogického sboru.

O toto utkání, které se konalo dva dny před Vánoci, byl velký zájem.

Celá velká tělocvična byla zaplněna do posledního místa nedočkavými fanoušky, a to jak z řad žáků, tak i učitelů. Atmosféra byla výborná a všichni žáci i vybraní učitelé nastupovali před zápasem jednotlivě za doprovodu hudby na palubovku. Všechny nástupy byly precizní, ale nejlepší nástupovku měl pan učitel Hýl.

Hrálo se skvěle, všechny nás to moc bavilo. Byla to bitva až do samotného závěru a my to dokázali. Vyhráli jsme proti učitelskému sboru v poměru 20:17.

Chtěl bych poděkovat všem účastníkům finálového zápasu - panu učiteli Hýlovi, Koláčkovi, Hanzelkovi, Blažkovi a panu zástupci ředitele Majerovi, paním učitelkám Strálkové, Kučové a Rárové. Z hráčů pak Petru Svobodovi, Pavlu Židkovi, Honzovi Petrovičovi, Vítku Kupčíkovi, Mikemu

Hráči basketbalu v akci | Foto: paní učitelka Šenkeříková

Steffanovi, Pavlu Turkovi a Petru Sobotíkovi. A samozřejmě holkám z 9.C - Adéle Bordovské, Veronice Fusové a Marice Jančové.

Chci poděkovat i týmům z 8.C, 9.A a 9.C, s kterými jsme se střetli během turnaje.

Poděkování patří i všem těm, co nám fandili. Děkujeme!!

Na závěr bych chtěl říci, že tento turnaj byl fakt skvělý a všichni jsme si ho užili!

Vojtěch Pešák, IX.B

Finální tým žáků | Foto: paní učitelka Šenkeříková

Tým učitelů | Foto: paní učitelka Šenkeříková

Vánoční šachový turnaj

Vánoční šachový turnaj se konal dne 22. prosince 2022 první tři vyučovací hodiny. Turnaje se zúčastnilo 20 žáků z 1. i 2. stupně, kteří byli rozděleni do čtyř pětičlenných skupin. Zápasy se odehrály se šachovými hodinami, na kterých měl každý z hráčů časový limit 10 minut.

Ve skupinách absolvoval každý šachista čtyři zápasy a do dalších bojů postoupili vždy dva nejlepší. Od osmifinále se hrálo tzv. KO systémem, kdy vítězové zápasů postoupili dále a pro poražené turnaj skončil.

Na 3. místě se umístil Matyáš Géryk z 8.C, stříbrný stupínek získal

M a r t i n Koliba ze 4.A a vítězem celého turnaje se stal Šimon Korček z 8.A.

Nejlepší tři šachisté byli obdarováni diplomy a také c e n a m i , přičemž vítěz a poté d r u h ý

Během turnaje se hrálo několik partií najednou | Foto: pan učitel Hýl

Účastníci turnaje po vyhlášení výsledků | Foto: paní asistentka Jurková

v pořadí si je mohli zvolit. Na výběr byla stolní hra *AZ kvíz junior*, šachová sada a stolní hra *Máme rádi Česko*. Vítěz získal dokonce pohár.

Můj názor na tento turnaj je velice kladný. Hrálo se férově, svižně a vše bylo skvěle nachystané. Moc se mi líbilo, jak se soupeři navzájem respektovali. Určitě bych ocenil, kdyby se tento turnaj příští rok zopakoval, protože bych se opět rád zúčastnil.

Ještě jednou blahopřeji všem vítězům.

Šimon Korček, VIII.A

Beseda o dospívání

V průběhu měsíce ledna proběhla ve všech šestých třídách beseda o dospívání. Přijely k nám dvě pracovnice z rožnovské poradny, které se zabývají problémy rodin, dětí nebo manželských párů.

Diskutovali jsme o změnách našeho těla v období dospívání a o pohlavních orgánech. Probíhalo to tak, že jsme se prvních dvacet minut seznamovali a řekli si, co nás čeká v této besedě. Potom jsme se rozdělili na skupiny - holky a kluci. Holky se bavily o vlastních trápeních a kluci zase řešili své problémy.

Když jsme se zpátky spojili, pověděli jsme si něco o opačném pohlaví.

Chování naší třídy bylo směšné, pořád jsme se řetkali, chvílemi jsme byli červení jako rajčata.

Po skončení besedy jsme zjistili, že mnohé záležitosti pro nás nejsou neznámé, protože žijeme v moderní době.

Andrea Balcarová, VI.B

Dívky z 6.B během přednášky | Foto: Andrea Balcarová, VI.B

Zeměpisná olympiáda

Zeměpisná olympiáda je soutěž pro žáky nadané v zeměpise, které zajímá svět v letech minulých i současných. Letošní ročník školního kola Zeměpisné olympiády proběhl dne 15. prosince 2022. Zúčastnilo se ho 9 soutěžících z šestých tříd, 8 žáků

ze sedmých ročníků a nejvyšší početní zastoupení, celkem 21 účastníků, měla společná kategorie osmých a devátých tříd.

Letošní soutěž byla rozdělena do několika částí. Obsahovala test s výběrem odpovědí, tzv. test ABC, nebo tvoření samostatných odpovědí, které bylo nutné odvodit z přečteného textu. Práce s atlasem byla tentokrát vynechána.

Účastníkem letošního ročníku jsem byl i já. Skončil jsem na druhém místě v kategorii sedmých tříd, vítězem se stal Jonáš Knebl ze 7.C, třetí příčku obsadil Jakub Blahut ze 7.B. Olympiáda se mi líbila. Náročnost testu byla na střední úrovni.

Nejúspěšnější žáci z této olympiády budou reprezentovat naši školu v krajském kole.

Ilustrační foto | Google Images

Výsledky:	6. ročník	7. ročník	8.-9. ročník
1. místo	Marek Kocián 6.A	Jonáš Knebl 7.C	Simona Fajkusová 9.C
2. místo	Filip Bartoš 6.C	Radek Zdráhal 7.A	Filip Christodulos 9.C
3. místo	Daniel Koliba 6.C	Jakub Blahut 7.B	Jiří Uličník 8.C

Radek Zdráhal, VII.A

Módní přehlídka

Pátek 13. leden 2023 nebyl pro družinu v žádném případě nešťastný den. Konala se u nás již dlouho očekávaná módní přehlídka, na kterou se děti moc těšily. Za pomoci vychovatelek a asistentek žáci navrhovali a následně tvořili modely z netradičních materiálů - z pytlů na odpadky, bublinkové fólie, bužírky, alobalu, krepového papíru a dalších. Švadlenky se opravdu činily a modelky poctivě nacvičovaly ladnou chůzi. Samotná přehlídka se konala v tělocvičně ZŠ a všem se moc líbila. Každá modelka byla odměněna bouřlivým potleskem a v závěru se nám představil i pan školník, který nás rozesmál nejen svým nápaditým modelem, ale také svými jedinečnými tanečními kreacemi.

Vydařenou akci jsme pak zakončili dětskou diskotékou.

Pan školník na molu |
Foto: paní vychovatelka Ježová

Společné foto modelek a modelů | Foto: paní vychovatelka Ježová

O originální modely nebyla nouze |
Foto: paní vychovatelka Ježová

Některé modely k sobě ladily |
Foto: paní vychovatelka Ježová

Kolektiv školní družiny

V baru jsem se z legrace představil jako Čeněk Stýblo

Tentokrát máme na rozhovoru speciálního hosta, youtubera a podnikatele Čenka Stýbla, který je známý zejména z kanálu ViralBrothers. Naše otázky se týkaly jak jeho kariéry youtubera, tak i podnikání, osobního života a dalších oblastí. Dokonce má i určitou spojitost s jedním učitelem z naší školy.

Chtěl jste být od malička známým? Čím jste chtěl být?

Vlastně jsem ani nechtěl. Od malička jsem hrál hokej, proto jsem si do čtrnácti-patnácti představoval, že ho budu hrát profesionálně. Až později jsem zjistil, že to asi neklapne, abych se mu mohl věnovat jako profík do budoucna. Až pak jsem přemýšlel, čím bych chtěl být, ale určitě jsem nechtěl být od malička známý.

Kam jste chodil na školu? Bavilo vás studovat, popřípadě byl jste dobrým studentem?

Chodil jsem v Příboře na gympl s panem Davidem Hýlem. Byl to můj spolužák ve třídě. Co si pamatuji, tak jsem měl většinou jednu až dvě trojky, za celé čtyři roky jsem měl možná jednu čtyřku. Ale relativně mi to šlo, protože jsem se moc doma neučil. Spíše jsem občas improvizoval a doučil se ve škole. Dobrý student jsem nebyl, ale když jsem se na něco naučil, tak jsem se to naučil v pohodě na dobrou známku.

Potom jsem chodil ještě na vysokou školu na učitelství angličtiny a tělocviku na Filozofickou fakultu v Olomouci a na Fakultu tělesné kultury. Tam jsem to po dvou letech ukončil a odjel do zahraničí.

Jaké je vaše pravé jméno? A proč jste zvolil pseudonym Čeněk Stýblo?

Tak pravé jméno nemusím říkat, ale toto byla přezdívka. Pamatuji si, že jsem se možná někde v baru z legrace takto představil. Přišlo mi to jako srandovné jméno. Pak mi to zůstalo, začali mi tak říkat.

Později, když jsem začal nahrávat na YouTube, jsem nechtěl točit pod svým jménem, protože v té době jsem ještě dělal marketingového manažera v jedné

letecké firmě a nestál jsem o to, aby si to někdo se mnou spojoval. Nechtěl jsem, aby to v práci někdo věděl.

Jak a proč vznikl ViralBrothers? Proč jste se s Erikem Meldikem rozdělili a každý má svůj kanál?

Nejdříve jsme točili každý sám na Stream na Seznamu. Potkali jsme se na nějaké akci a tam jsme oba dva zjistili, že jdeme na casting na MTV do televize. On bydlel v Olomouci, já v Praze. Pak jsme se domluvili, že u mě přespí. Bavili jsme se o tom, jestli bychom nechtěli natočit něco společně. Chtěl jsem v té době dělat různé sketche, zábavná videa. Na castingu jsme neuspěli. Nakonec jsme si řekli, že je ani nepotřebujeme, že si to uděláme sami. A začali jsme točit. Nějakou dobu to fungovalo, dělali jsme společně. Každý měl ale jinou vizi té cesty. Pak měl Erik rodinu, dříve než já. Měl trochu jiné zájmy, každý jsme se začali věnovat vlastnímu. Nebylo to tak, že bychom se nějak rozhádali, bylo to spíš, že jak se člověk vyvíjí, tak každý našel jinou cestu.

Co vás nejvíc baví na natáčení na YouTube? Které video vás nejvíc bavilo natáčet a proč?

Musím říct, že mě to ani nějak extra nebaví. Začal jsem točit asi v roce 2010, v době, kdy se tím nedalo ani žít, a bylo to takové, že ani neexistovali influenceri, že se na YouTube nedostávaly ani peníze.

My jsme byli jedním z prvních kanálů, kdy Google začal platit svým tvůrcům. Tenkrát mě to strašně bavilo, protože jsem to viděl jako takový únik z práce, která mě moc nenaplnňovala.

Bavil mě celý ten proces - sledovat videa, příprava scénáře, točení, pak střihání, vlastně všechno. Za ty roky, jak se to celé posunulo, tak jsem těch videí natočil strašně moc. Teď už ani YouTube moc nesleduji, ani moc netočím. Občas mám spíš nějakou takovou vlnu. Před pár lety jsem třeba rok nevzal kameru vůbec do ruky, možná i dva. Potom jsem zase měl chuť něco vytvořit, tak jsem půl roku natáčel, například sérii o podnikání, ale teď jsem zase v situaci, kdy nemám ani moc chuť. Možná občas něco natočím, nějaké krátké video v rámci propagace naší značky HOT BEE na Tik Tok nebo YouTube Shorts. Delší videa jsem teď už skoro rok netočil. Možná zase přijde nějaká vlna inspirace a zase něco vytvořím, ale momentálně ne.

A k tomu videu, které mě bavilo nejvíce točit? Hodně mě baví cestování. Bylo to myslím v roce 2014/2015, kdy jsme cestovali a zároveň natáčeli ty debilní kecy, což byly vlastně jedny z nejúspěšnějších videí. Bylo docela náročné to natáčet, protože jsme tam měli scénky třeba z třiceti různých míst, jak jsme museli přejíždět. Nebylo jednoduché vytvořit scénář, video mělo třeba nakonec

Čeněk Stýblo s Martinem Kuchařem při propagaci jejich omáčky HOT BEE | Google Images

Čeněk Stýblo | Google Images

minutu, dvě. Ale trvalo nám třeba týden, dva, někdy i tři týdny celé to video vytvořit od začátku do konce. Bylo to náročné, ale každý den jsme byli někde jinde a spoustu toho viděli.

Jaké jsou výhody a nevýhody youtubera?

Výhody jsou, že člověk může oproti člověku v běžném zaměstnání pracovat kdy se mu chce, a nevýhody, že ono se mu většinou nechce. Samozřejmě to ale říkám v nadsázce. Youtuber může pracovat z domova. Člověk to nevnímá ani jako práci, ani já jsem to tak nikdy nevnímal, to až potom, kdy člověk začne natáčet to samé. Většinou to, co baví youtubera, tak většinou nebaví diváky, a tak se youtubeři musí více ohlížet na to, co baví ostatní. Spoustu youtuberů ani nebaví točit, ale tvoří videa kvůli penězům. Byl to vlastně i můj případ v některých fázích, ale vydělával jsem, takže jsem to dělal vlastně pořád.

Co je ještě též složité, že algoritmus YouTube nutí tvůrce pořád dělat, aby byl dobrý, aby se dostal do popředí. Je u toho důležitá hlavně pravidelnost, věnovat se trendům, co lidi zajímá. Pokud do toho youtuber přestane dávat kvalitu, tak spadne sledovanost. Je složité udržet se na vrcholu. Podle mě to není pro spoustu lidí dlouho udržitelné, protože mnoho z nich vyhoří tady v tomhle ohledu.

Sledujete nějaké youtubery?

Já moc ne. Sleduji a poslouchám youtubera, který je teď můj nejoblíbenější. Je učitel, vědec

na Stanfordu, jmenuje se Huberman a vytváří videa o vědě. Aplikuje třeba, jak lépe spát, má to podložené spoustou vědeckých studií, jak být kreativní a podobné věci, tak to mě teď baví. Taková ta klasická zábavná videa mě nebaví. Spíš se dívám občas na nějaké rozhovory a tak.

Je něco co byste chtěl vrátit zpátky a považujete jako chybu? Někáká videa nebo cokoliv spojeného s YouTube?

Asi ne. Asi je všechno tak, jak má být. Samozřejmě, zpětně se dívám na spoustu věcí, ty jo, jak jsem tohle mohl točit, ale to je spíš znak toho, že se člověk vyvíjí. To má asi každý z nás, že se podívá za pár let na svou fotku a řekne si, jak jsem tohle mohl nosit, jak jsem mohl mít tyto názory. Měl jsem to každý rok, celou dobu, co jsme natáčeli. Ale když se teď dívám celkově, tak mi to je vlastně jedno. Nelituji ničeho.

Kolik jste si celkem vydělal na YouTube?

Možná se to dá někde najít, ale nechci o tom moc mluvit. Sice je to zajímavé, protože kdybych chodil do běžné práce, tak bych si tolik nevydělal.

Proč jste zvolil jméno pro svého syna Bitcoin?

Jmenuje se Dominik, byla to jen legrace. Možná se to někde psalo, ale to jsem novinářům jen ze srandy nakecal.

Založil jste firmu na výrobu pálivého medu HOT BEE, jak jste přišel na tuto recepturu a proč jste začal podnikat?

Měl jsem právě období, kdy jsem netočil, tak jsem zvažoval, co dál. Hledal jsem inspiraci, jestli mám zkusit nějaké podnikání, vždycky mě zajímalo, jak to funguje. Anebo jsem zvažoval, jestli nezkusit natočit nějaký dokument, to mě lákalo. Pak jsem si řekl, že bych to mohl spojit.

Když jsem byl v Asii, na Tchaj-wanu, tak tam jsem pálivý med vyzkoušel. Hrozně mi to chutnalo. Pak jsem se podíval na internet, hledal jsem to a testoval. Našel jsem, že je v Americe velmi populární. Proto jsem si řekl, že něco takového vyzkouším. Přišel jsem s tím nápadem za kamarádem, který podniká, a jemu se to líbilo, tak jsme do toho šli.

Je pravda, že vás pan učitel Hýl učil kotoul vpřed a také vám radil, jak oslovit dívku na ulici?

Tak samozřejmě, David byl na gymplu velký lamač dívčích srdcí a taky velmi talentovaný sportovec. Já v tomhle ohledu jsem za ním hodně zaostával. Za vše, čeho jsem v životě dosáhl, vlastně vděčím jemu. **Mohl byste něco vzkázat žákům naší školy ZŠ Záhumí ve Frenštátě?**

Chodíte na Javorník, máte to kousek.

Silvie Kuchařová, IX.C
Adéla Bordovská, IX.C
Aneta Kuchařová, VI.C

Zimní radovánky

Teplé počasí, zelené louky a bahno, ale lyžák jsme si užili

Lyžařský výcvik žáků sedmých tříd probíhal v termínu od 2. do 6. ledna 2023. Dvěma autobusy jsme vyrazili do Velkých Karlovic a ubytovali se v penzionu Gaudeamus.

Přestože sníh se vyskytoval pouze na sjezdovkách, dá se nazvat zázrakem, že jsme po celý týden lyžovali. Po první jízdě na sjezdovce nás učitelé rozdělili do skupin dle našich lyžařských dovedností. Lyžovali jsme dvakrát denně - dopoledne tři hodiny a po odpoledním klidu další dvě hodiny. Uprostřed týdne jsme měli odpočinkový den a navštívili jsme místní aquapark Vodní svět, kde jsme si to moc užili. Ti, kteří se koupat nechtěli, vyrazili na pěší turistiku.

Na kurzu nás navštívil pan ředitel Machálka s učitelí Hanzelkou a Blažkem, kteří nás za naše lyžařské dovednosti moc pochválili.

Večery jsme trávili hraním her, naučnými přednáškami a povídáním si s kamarády. Hry jsme si sami vymýšleli a byla to velká zábava. K nejoblíbenějším hrám patřilo Kuře pípni, kdy jsme se zavřenýma očima rozeznávali hlas svého kamaráda, a hra Kompot. Cílem této hry je udržet si své místo, přestože jedna židle chybí.

Když jsme hráli hry, někteří učitelé nám kontrolovali pokoje a známkovali je – dodržování pořádku bylo tedy povinností, ale i tak to někteří vzdali a dokonce dostali pětku.

Nejobtížnější na lyžařském kurzu bylo dodržet večerku. Spát

Družstvo snowboardistů pod vedením paní učitelky Svobodové | Foto: kolemjdoucí

Pohled z vrcholu na menší svah | Foto: paní učitelka Svobodová

se nám nikdy nechtělo, neustále jsme si povídali a bavili se. O to těžší pak bylo ranní vstávání.

Na konci kurzu nás čekal závod ve slalomu | Foto: paní učitelka Krygelová

Lyžák jsme si velice užili, skamarádili jsme se se spolužáky z ostatních tříd a společně nám bylo moc dobře.

Níže uvádíme názory a hodnocení lyžařského kurzu od některých spolužáků a učitelů.

Co se vám nejvíce líbilo na lyžáku, případně co se vám nelíbilo?

Magdaléna Dornáková, 7.C: Nejvíce se mi líbilo lyžování, společnost a večerní hry. Nelíbil se mi samozřejmě budiček a bahno.

Amálie Kopečná, 7.C: Líbily se mi snídane a jídla. Nelíbilo se mi bahno.

Anna Tkáčová, 7.C: Líbil se mi můj tým na lyžáku a celkově lyžování. Nelíbilo se mi bahno a budiček.

Magdaléna Miková, 7.B: Nejvíce se mi líbilo to, jak jsme byli všichni spolu a taky, že jsem se naučila lyžovat. Stoprocentně se mi nelíbily pády na lyžích.

Dominika Piteráková, 7.A: Líbily se mi večery. Nelíbilo se mi, jak holky dolézaly za Holeňou.

Veronika Petrová, 7.B: Nejvíce se mi na lyžáku líbilo, že jsme se začali bavit s jinými třídami. Všechno se mi líbilo.

Lenka Stašová, 7.A: Na lyžáku se mi nejvíce líbilo navštěvování kamarádek a jídlo. Nelíbilo se mi bahno a umělý sníh.

Ema Kocourková, 7.C: Nejvíce se mi líbily večery, jak jsme hráli hry. Nelíbilo se mi, že je strašně málo sněhu. Byl to umělý sníh, tak se někdy špatně jezdilo.

Večery jsme trávili hraním her | Foto: pan učitel Hýl

Tadeáš Krejčí, 7.A: Nejvíce se mi líbilo lyžování. Nelíbil se mi trest od pana učitele Koláčka, který byl však zasloužený.

Vanessa Mazochová, 7.B: Nejvíce se mi na lyžáku líbilo lyžování s paní učitelkou Krygelovou. Nelíbilo se mi, že nás pořád učitelé kontrolují a nemůžeme navštěvovat své kámoše.

Nella Ermisová, 7.B: Nejvíce se mi líbily jízdy na kotvě s Aničkou Tkáčovou a to, jak nás pan učitel Hýl naučil rychle lyžovat. Nelíbilo se mi to, že jsme měli na pokoji zřejmě ducha a že jsem se musela sprchovat a čistit si zuby tak rychle, že jsem to nestíhala.

Jakub Kopečný, 7.C: Líbilo se mi to, že jsem se naučil na snowboardu. Nelíbilo se mi, že tu někteří dělali v noci binec.

Viktor David, 7.B: Líbily se mi holky. Nelíbili se mi kluci.

Adam Šrubař, 7.B: Nejvíce se mi líbily některé holky a moje lyže. Nelíbil se mi zbytek lyží a zbytek holek.

Pan učitel David Hýl: Nejvíce se mi líbily vzájemné vztahy mezi třídami, navazování nových přátelství bez jakýchkoliv hádek a konfliktů.

Jedno dopoledne jsme strávili v místním Vodním světě

| Foto: paní učitelka Svobodová

Myslím si, že všichni měli tendenci učit se a zlepšovat v lyžování a na snowboardu. Takže v tomhle ohledu nebyl žádný problém. Nelíbil se mi poškozený majetek, protože je vždy nepříjemné zjišťovat, kdo to způsobil, a jsou z toho jen problémy.

Paní učitelka Lenka Střalková: Mi se nejvíce

líbilo to, že vyšlo počasí a že se kurz nezrušil. Protože jsem měla čtvrté družstvo, což je nejslabší družstvo, tak se mi nejvíce líbilo, že se opravdu všichni naučili lyžovat a že sjeli kopec. Mrzelo mě, že nám nenapadlo více sněhu a taky, že se bohužel někteří neuměli chovat a museli jsme řešit určité situace.

Pan učitel Jiří Koláček: Všechno se

mi líbilo, bylo to super a nemůžu si na nic stěžovat.

Paní učitelka Adéla Svobodová: Já jsem velmi spokojená s tím, jak moji snowboardáči udělali velký pokrok a celou dobu byli strašně snaživí a hodní. Líbilo se mi, jak se mnou spolupracovali a jak se chovali. Nelíbilo se mi počasí, mohlo být lepší. Lyžák si představuji tak, že je všude kolem sněhu a zimní radovánky, koulovačky a sněhuláci, ale aspoň jsme si zalyžovali.

Paní učitelka Jolana Krygelová: Líbilo se mi, že jsme mohli lyžovat, i když nikde nebyl v okolí sněh. Celý týden jsme se učili a mohli lyžovat na technickém sněhu. Nelíbilo se mi, že jsme ho zakončili zjištěním, že se zničili nějaké věci na chatě, to se nám nikdy nestalo.

Závodu ve slalomu se zúčastnili lyžaři i snowboardisté | Foto: paní učitelka Krygelová

Klára Zrubková, VII.B
Anička Nguyen, VII.B
Nella Ermisová, VII.B

První družstvo pod vedením paní učitelky Krygelové | Foto: **paní učitelka Krygelová**

Druhé družstvo pod vedením pana učitele Koláčka | Foto: **pan učitel Blažek**

Třetí družstvo pod vedením pana učitele Hýla | Foto: **pan učitel Blažek**

Čtvrtá družstvo pod vedením paní učitelky Střalkové | Foto: **paní učitelka Střalková**

Ledové ostří

Místo dvou hodin tělocviku, které v zimních měsících trávíme v tělocvičně, jsme šli bruslit na místní venkovní kluziště. Od loňského roku jsem nebruslil, proto jsem nevěděl, jestli mi to ještě půjde. Myslel jsem si, že sotva vstoupím na led, tak spadnu, ale nakonec mi to docela šlo.

Kdo z nás uměl trochu bruslit, měl možnost se volně rozbruslit. Ti, kteří s tímto sportem začínali, dostali “pomocné jezditko”, o které se opírali. Pak nás pan učitel přivolal, aby nás učil různé techniky bruslení. Nejlépe mi šly “cibulky”, zatímco například jízda dozadu mi dělala problémy. Když bruslení skončilo, mohli jsme si koupit čokoládu v automatu, která je

tam opravdu výborná. Po návratu mohli jít i příště, protože je to příjemné zpátky do školy jsme přivítali, že už sportovní zpestření během školního máme oběd, protože nám během roku bruslení dost vytrávil.

Byl bych rád, kdybychom

Lukáš Jurek, VII.A

Jede, jede mašinka... | Foto: pan učitel Hýl

Devátáci - Petr Svoboda a Jonáš Ulrich
| Foto: pan učitel Hýl

Velcí kamarádi z 9. B - Vít Kupčik a Mike Steffan
| Foto: pan učitel Hýl

Žáci z 3.B | Foto: kolemjdoucí

Žáci z 6.C | Foto: kolemjdoucí

Žáci ze 7.A | Foto: pan učitel Hýl

Žákyně ze 7.B a 7.C | Foto: paní učitelka Strálková

Žákyně z 8.A a 8.C | Foto: paní učitelka Svobodová

Žákyně z 8.B a 8.D | Foto: paní učitelka Svobodová

Společné foto 9.A a 9.B | Foto: kolemjdoucí

S běžkami na Pustevny

Ve dnech 6. - 10. února 2023 byly pro žáky sedmých ročníků uspořádány dvoudenní výcviky běžeckého lyžování. Vzhledem k vysokému počtu zájemců byl kurz rozdělen na dvě skupiny, které jely v různých termínech. První skupina byla složena z žáků ze 7.C, druhou skupinu tvořili běžkaři ze tříd 7.A a 7.B.

První den jsme poté, co si všichni vyzvedli běžky, hůlky a boty ze školního skladu, vyrazili autobusem směr Trojanovice.

Začínali jsme na louce u místní mateřské školy, kde jsou připraveny trasy pro běžkaře. Začali jsme rozvíčkou a poté jsme si navoskovali běžky, aby nám to dobře jelo. Po navoskování nás učitelé seznámili se základními pravidly jízdy na běžkách.

Na začátku jsme zkoušeli odrážet se na jedné noze, poté jsme přidali i druhou a učili se běžkařskou techniku. Až nám to trochu šlo, posbírali jsme si věci a vyrazili na běžkařskou stopu, která vedla po polích. Trasa nebyla moc náročná, ale sjezdy některým žákům dělaly problémy.

Dne 9. února 2023 nám začal kurz běžeckého lyžování, který byl dvoudenní. Ve čtvrtek jsme dojeli autobusem od školy do Trojanovic. Běžecké trasy byly nedaleko od cesty na místních loukách, ale nejprve jsme si museli dát pořádnou rozevíčku. Po ní nám učitelé ukázali různé techniky běhu na lyžích.

Následně jsme si vyzkoušeli

Druhý den jsme se vydali autobusem na Ráztoku, ze které jsme vyjeli s běžkami lanovkou přímo na Pustevny.

Počasí nám vyšlo, bylo slunečno a sněhu dostatek. Znovu jsme nejprve navoskovali lyže a poté jsme se vydali na běžkařské trasy, které jsou na Pustevnách k tomuto účelu připraveny. Jezdili jsme zhruba do 11 hodin, potom následovala přestávka v restauraci, kde jsme si odpočinuli a posílili se.

Po této pauze jsme opět vyrazili na běžky a na závěr jsme bezpečně sjeli Knížecí cestu, která vede z Pusteven až na Ráztoku, protože nikdo nechtěl jet lanovkou dolů.

Užili jsme si hromadu srandy, získali nové zkušenosti a mnohým se běžkování tak zalíbilo, že chtějí dál v tomto sportu pokračovat.

Aneta Kahánková, VII.A

Takto jsme jeli za sebou ve stopě | Foto: pan učitel Hýl

pár velkých okruhů ve stopě. Kolem desáté hodiny jsme měli svačinu a po ní jsme si batohy nechali na terase u domu paní učitelky Krygelové. Vyjeli jsme až na vrchol kopce a největším zážitkem pro nás bylo, když jsme ho sjížděli dolů. Polovina z nás spadla.

V pátek jsme dojeli autobusem na Ráztoku a lanovkou se přesunuli na Pustevny.

Jako první jsme si navoskovali běžky. Na místních běžeckých stopách jsme absolvovali jeden velký okruh a šli se do restaurace najíst. Většina si dala polévku nebo hranolky.

Po obědové přestávce jsme si zkoušeli různé způsoby jízdy, každý jaký chtěl. Dolů k autobusu už jsme nejeli lanovkou, ale po Knížecí cestě na

b ě ž k á c h . Trochu jsem se obávala, ale jeli jsme o p a t r n ě a úspěšně jsme dorazili do cíle. Běžkování se mi velice líbilo. Byl to další skvělý zážitek a moc za něho děkuji.

Jedna ze skupin běžeckého výcviku | Foto: pan učitel Hýl

Klára Zrubková, VII.B

Korfbal

Korfbal je kolektivní míčová hra. Hlavní pravidla hry jsou, že se nesmí běhat s míčem a driblovat. S míčem může hráč udělat jen jeden krok. Na koš, který nemá žádnou odrazovou desku se může střílet z jakékoliv strany. Hráči mohou bránit jen soupeře stejného pohlaví. Dále nesmí proběhnout střelba na koš, pokud je obránce na vzdálenost paže. V případě porušení tohoto pravidla, je míč útočícímu týmu odebrán. Každý koš se počítá jako jeden bod. Na rozdíl od opravdové košíkové má každý tým osm hráčů, čtyři muže a čtyři ženy. Korfbalové koše jsou libovolně výškově nastavitelné.

Korfbal vymyslel v roce 1902 Holanďan Nico Broekhuysen. Záměrem bylo vytvořit sport, který by ve škole mohli hrát chlapci a dívky společně. Korf je holandské slovo pro koš.

Korfbal byl v letech 1920 a 1928 ukázkovým sportem na olympijských hrách a dosud jde o jediný smíšený týmový sport představený na olympiádě. V Číně je dokonce univerzita, která má specializované mezinárodní centrum pro výzkum korfbalu. Korfbal se hraje

ve více než 70 zemích světa.

Kroužek korfbalu probíhá v Tiché, Kozlovicích, Palkovicích a v dalších vesnicích v okolí Frenštátu. Já jsem chodila do korfbalu v Tiché. Tréninky jsme měli každou středu v délce jedné hodiny.

Hráči při hře korfbal | Google Images

Aneta Kuchařová, VI.C

Yo-yo

Předpokládám, že většina z vás ví, co yo-yo je. Kdyby však někdo nevěděl, tak yo-yo (též jojo, jo jo, jo-jo či yoyo) je hračka, kterou tvoří dva stejně velké disky vyrobenými ze dřeva, plastu nebo kovu. Ty spojuje osa, okolo níž je omotán provázek.

Princip hraní si s yo-yoem je takový, že hráč ho má přivázaný k prstu ruky, pustí ho volně a ono se přitahuje.

Málokdo ale ví, že yo-yo se dělí do dvou skupin - první se nazývají responzivní (vracecí) yo-ya, druhou skupinu tvoří neresponzivní (nevracecí) yo-ya, která jsou určena k různým trikům.

Yo-yo akrobat v akci | Google Images

Responzivní yo-yo

Responzivní yo-yo funguje tak, že když s ním švihnete, tak zůstane viset dole. Ale když mírně pohnete prstem, na kterém je zavěšené, tak se přitáhne zpět do ruky. Bývá obvykle plastové a uvnitř je ložisko. Je ideální pro začátečníky a pro základní triky.

Neresponzivní yo-yo

Největší rozdíl u neresponzivního yo-ya je v tom, že se děle točí. Takže se s ním dají dělat delší triky. Další rozdíl tkví v tom, že když s ním

švihnete, tak se pohybem prstů nepřitáhne jako u responsivního yo-ya. K přitáhnutí je potřeba udělat trik, který se jmenuje trapéza. Může být plastové, ale i kovové. Dá se tedy s ním dělat více triků, ale je určeno až pro pokročilé yoyery.

Zajímavosti

Nejstarší dochované yo-yo je přes 4 000 let starý terakotový pozůstatek protoindické harappské kultury. V tricích s yo-yem se pořádají i soutěže.

Neresponzivní yo-yo | Google Images

Jonáš Vavrečka, VII.A

Závody psích spřežení (mushing)

Svět zvířat

Poprvé byli psi zapřaženi do saní už v dávných dobách, před čtyřmi tisíci lety, kdy původní obyvatelé Severní Ameriky a Aljašky hledali způsob dopravy, který by umožňoval jednoduché cestování zasněženou krajinou.

Velmi oblíbená byla psí spřežení i v době americké zlaté horečky, protože pro kopáče zlata představovala perfektní řešení dopravy. Někteří ze zlatokopů však začali srovnávat zdatnost svých zapřažených psů a z tohoto nápadu vznikl i první neoficiální závod, který se konal okolo roku 1850. Tímto způsobem byly položeny základy sportu, kterému dnes říkáme mushing, závody psích spřežení.

Pravidla oficiálních závodů si z velké části určují pořadatelé, například určují počet psů ve spřežení. Závody psích spřežení se jezdí buď na normálních saních, nebo na kolečkových kárách, které ovládá člověk (musher) ze zadního stupátka. Plemena psů pravidly nejsou dána, ale je zřejmé, že si nikdo nezapřáhne například čivavu, protože by si musher

sám škodil a čivava by stěží doběhla živá do cíle.

Psí účastníci těchto soutěží jsou velcí, zdatní a připraveni na přírodní podmínky, ve kterých se závody odehrávají. Mezi známá plemena patří husky, malamut nebo samojed. Tato plemena se vyznačují hustou srstí a celkově velkou odolností.

Označení musher vzniklo na Aljašce ze slůvka pro povzbuzení psů k pohybu "vpřed" - mush. Je to pojmenování člověka, který vede a ovládá psí spřežení hlasovými povely. Téměř vždy musher psy je pouze pět stanovišť, kde se vlastní, protože pro lidi s tímto

koníčkem je mushing smyslem života.

Označení musher je označení i pro životní styl daného člověka, protože jeho smyslem života je práce se psy a péče o ně.

Většinou se skupiny psů zapřahají za účelem účasti na závodech nebo práce v turistickém ruchu, případně jen pro vlastní zábavu.

Nejprestižnější závod tohoto sportu se jmenuje *Iditarod*, kdy se musher vydají na cestu napříč Aljaškou dlouhou 1 600 km. Tento závod je extrémní, protože na celé trase je pouze pět stanovišť, kde se závodníci mohou občerstvit. Na zbytku trasy se o sebe musejí postarat sami. Nejznámější český závod tohoto sportu se jmenuje Šediváčekův long, měří 222 kilometrů a vede Orlickými horami po české i polské straně.

Závod psích spřežení | Google Images

Jindřich Sládek, VIII.D

Souboj titánů

Soutěže a kvízy

Myslíte si, že na naší škole jsou učitelé chytřejší než žáci? Pojďme to zjistit v nové rubrice *Souboj titánů*. Dnes se proti sobě ve vědomostní hře utkají paní učitelka Michaela Veličková a Kristína Jurková z 9.A. (ano – ✓, ne – ✗)

1. V kterém roce byla vydána Zlatá bula sicilská?

Michaela Veličková: 1212 ✓
Kristína Jurková: 1212 ✓

2. Jaký náboj má atomové jádro?
a) kladný b) záporný

Michaela Veličková: kladný ✓
Kristína Jurková: záporný ✗

3. Do jakého řádu patří slon africký?

a) kytovci b) chobotnatci
c) ploutvonožci
Michaela Veličková: chobotnatci ✓
Kristína Jurková: chobotnatci ✓

4. Jak se jmenuje hlavní město Finska?

Michaela Veličková: Helsinky ✓
Kristína Jurková: Helsinky ✓

5. Který slavný skladatel složil jen jednu operu?

Michaela Veličková: Bedřich Smetana ✗
Kristína Jurková: Ludwig van Beethoven ✓

6. Podle díla kterého spisovatele byla natočena pohádka Tři veteráni?

Michaela Veličková: Božena Němcová ✗
Kristína Jurková: Karel Čapek ✗

7. Která země je považována za místo původu golfu?

a) Finsko b) Itálie
c) Skotsko
Michaela Veličková: Skotsko ✓
Kristína Jurková: Skotsko ✓

8. Ve kterém roce se odehrála bitva na Bílé hoře?

Michaela Veličková: 1620 ✓
Kristína Jurková: 1620 ✓

9. Který chemický prvek má značku Zr?

Michaela Veličková: stroncium ✗
Kristína Jurková: zirkonium ✓

10. Jak se nazývá nejmenší druh sovy žijící v České republice?

a) Kulíšek nejmenší b) Puštík obecný c) Sýček obecný
Michaela Veličková: Kulíšek nejmenší ✓
Kristína Jurková: Kulíšek nejmenší ✓

Velmi těsný souboj vyhrává **Kristína Jurková**.

Sláva vítězům, čest poraženým.

Správné odpovědi:

1. 1212 2. kladný 3. chobotnatci 4. Helsinky 5. Ludwig van Beethoven 6. Jan Werich 7. Skotsko 8. 1620 9. zirkonium 10. Kulíšek nejmenší

Barbora Stanečková, VIII.A

Vánoční kino - Princ Mamánek

V posledním týdnu před Vánocemi šla celá škola do místního kina. Zatímco žáci 1. stupně zhlédli animovaný film *Encanto*, já s celým 2. stupněm jsme viděli českou filmovou pohádku s názvem *Princ Mamánek*. Toho hrál Jan Budař, který zároveň celý film režíroval. V pohádce se objevila i další známá herecká jména, například Ondřej Vetchý, Boleslav Polívka nebo Veronika Khek Kubařová.

Děj pohádky začíná 39. narozeninami prince Ludvíka Otomara Karla XII. Princ je dost rozmazlený svou matkou Ludmilou a také je velmi bojácný.

Princův otec Radomil má však na výchovu jiný pohled, proto dá synovi k narozeninám zajímavý dar - najme žoldáka Hudrovala, který odveze prince z království a který ho

Upoutávka na filmovou pohádku *Princ Mamánek* | Google Images

má naučit nebát se.

Když se princ ráno probudí v lese, nemůže tomu uvěřit, ale za chvíli pochopí, že vlastně nemá na vybranou. Přečte si dopis od svého

otce, v němž stojí, že se bude moci vrátit domů teprve tehdy, až se potká se smrtí.

Princ Mamánek s Hudrova-lem zažijí spoustu společných dobrodružství během výpravy za paní Smrt. Například narazí na vševědoucí dub, potkají dvě čarodějnice, dříve princezny Růženku a Zlatovlásku, nebo služku, která se k nim přidá.

Přes obtíže se princ setká s paní Smrt, dokončí svůj úkol a vrátí se domů s jiným pohledem na svět a dokonce i s novou princeznou, bývalou služkou.

Mně pohádka nějak zvlášť nenadchla, námětem bylo sice neobvyklé téma, bylo to něco nového, ale přesto jsem to čekal mnohem více komediální. Dle mého názoru to bylo na pohádku až moc vážné a málo zábavné.

Tadeáš Krejčí, VII.A

Anime

Anime pochází z Japonska, kde je také zdaleka nejrozšířenější, a vyznačuje se charakteristickým stylem kresby, postav a pozadí. Termín anime se pro označení animovaných seriálů a filmů vzniklých mimo Japonsko nepoužívá. Anime pokrývá širokou škálu žánrů, od akčních seriálů přes detektivky až po psychologická dramata. Anime bývá často ovlivněno nebo přímo inspirováno japonskými komiksy manga, nebo občas naopak takové komiksy inspiruje. Občas bývá anime také adaptováno do podoby hraných filmů. V Česku mezi

nejznámější představitel anime určeného pro děti patří například seriál *Pokémon* nebo film *Cesta do fantazie*. Z hlediska západní kultury se může jevit jako překvapivé, že řada japonských animovaných filmů je zaměřena spíše na dospělé diváky.

Jako fanoušek anime bych začátečníkům doporučovala *Spy x Family*. Jedná se o misi, ve které musí agent Soumrak založit rodinu a dostat se k cíli dříve, než vypukne válka. Proto si adoptuje dceru Anyu, která má tajnou schopnost číst myšlenky. Za pár dní potká u švadleny Yor,

Spy x Family | Google Images

kteřá lhala svým spolupracovníkům o tom, že má přítele. Společně se domluvili se, že zfalšují doklad o tom, že jsou už rok manželé. Také Yor má svůj skrytý koníček, je totiž "nájemná vražedkyně".

Kdo je spíše na dobrodružné a fantasy příběhy, tomu mohu doporučit anime *Naruto*, *One Piece*, *My hero academia*. Hlavní hrdinové většinou přijdou o rodiče, proto se snaží být silnějšími a mají touhu stát se hrdiny světa. Spíše pro pokročilé jsou romány jako *Horimio* nebo například horor *Tokio Ghúl*.

Ukázka anime postav | Google Images

Karolína Gliwitzky, IX.C

Výkresy

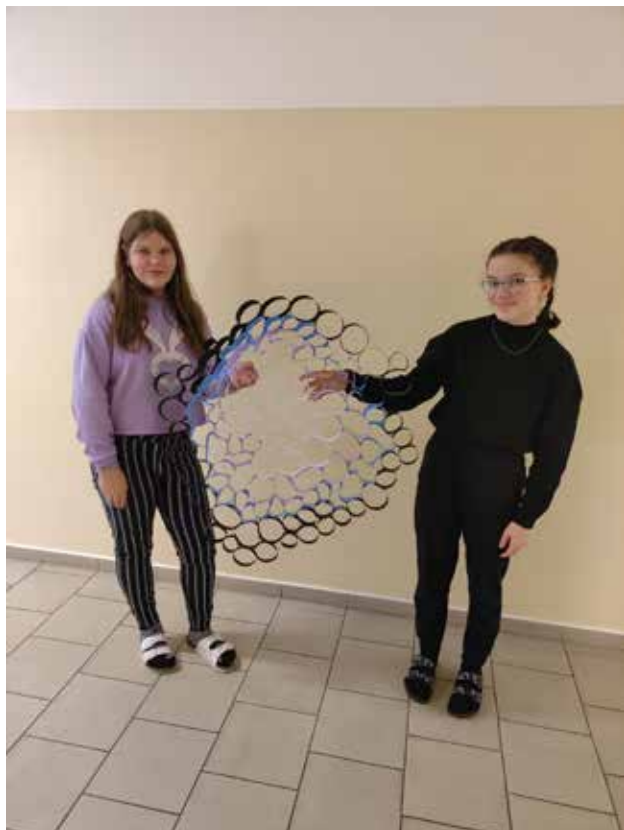
Tvorba žáků

Výkresy

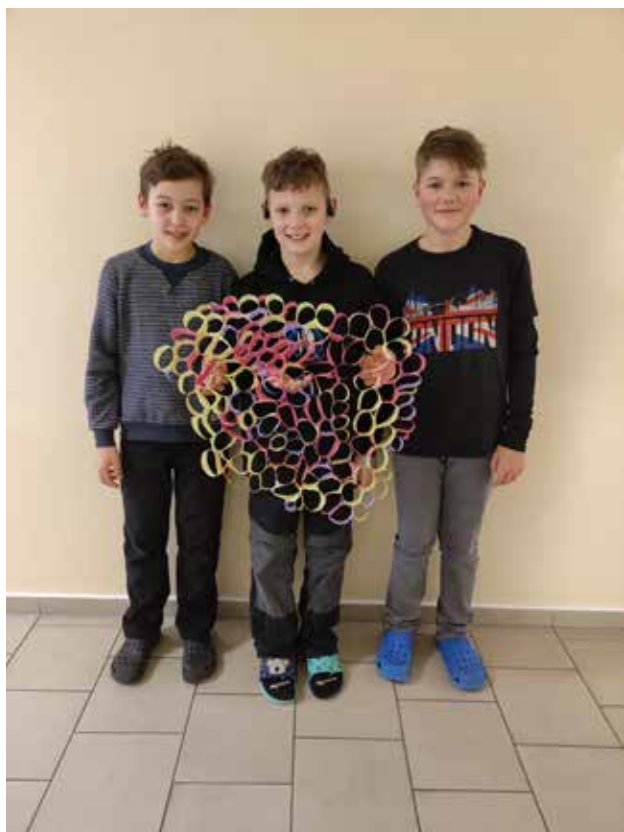
Papírové instalace VI. ročníků - inspirace tvorbou americké umělkyně Suzan Shutan

Holky z VI.C

Holky z VI.B

Kluci z VI.C

Holky z VI.A

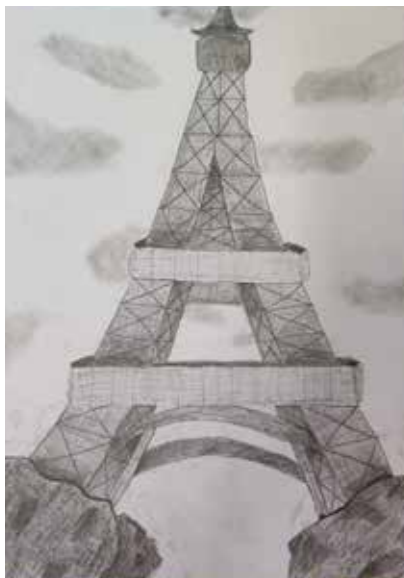

Výkresy

Výtvarná soutěž: *Poezie železa*

Nela Pavlátová, VII.B

Jiří Petr, VIII.D

Matěj Kotrba, VIII.D

Ondřej Skapka, VI.C

Marika Jančová, IX.C

Výtvarná soutěž: *Krása a zdraví ze zahrady*

Anastasiia Holinei, IX.A

Marek Kocián, VI.A

Eliška Kočovská, VII.C

Ročník č. 1/2023

Časopis vydává ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, okres Nový Jičín

Šéfredaktor: Silvie Kuchařová

Redakční tým: Andrea Balcarová, Adéla Bordovská, Nella Ermisová, Karolína Gliwitzky, Tadeáš Krejčí, Aneta Kuchařová, Anička Nguyen, Jindřich Sládek, Barbora Stanečková, Jonáš Vavrečka, Klára Zrubková

Externí redaktori: Lukáš Jurek, Aneta Kahánková, Šimon Korček, Vojtěch Pešák, Radek Zdráhal

Fotograf: Filip Christodulos

Grafické zpracování: Kristýna Svíčková, Mgr. Markéta Šenkeříková

Editor a korektor: Mgr. David Hýl

Spolupracující pedagogičtí a nepedagogičtí pracovníci: Mgr. Jana Babincová, Jana Fabíková, Ivana Ježová, Lucie Jurková, Mgr. Jiří Koláček, Mgr. Jolana Krygelová, Ing. Lukáš Machálka, MBA, Mgr. Lenka Střalková, Mgr. Adéla Svobodová,

Adresa redakce: ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm, okres Nový Jičín

Email redakce: redakce@skolafren.cz